

วันสมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาลปี B

(วันอาทิตย์ที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรของเราทำการสมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล เพื่อเตือนใจเรา แต่ละคนว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางชีวิตและองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียวของเรา ยิ่งกว่านั้น เหมือนที่ผู้เขียนหนังสือวิวรณ์บอกเราในบทอ่านที่สองวันนี้ พระองค์ทรงเป็น **“อัลฟาและโอเมก้า”** (วว1:8) นั่นคือ ต้นกำเนิดและจุดอวสานของเราและทุกชีวิตบนโลกนี้อีกด้วย

ในพระวรสารวันนี้ นักบุญยอห์นเล่าถึงการเผชิญหน้าที่ค่อนข้างแปลกระหว่างปีลาตและพระเยซูเจ้า เป็นการพบกันระหว่างบุคคลซึ่งคิดว่าตนเองมีอำนาจล้นฟ้าและนักเทศน์พเนจรคนหนึ่งซึ่งดูเหมือนไม่มีอะไร ปีลาตถามพระเยซูเจ้าว่า **“ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?”** (ยน 18:33) ผู้ว่าราชการชาวโรมันคนนี้รู้สึกโกรธเมื่อนักเทศน์พเนจรถามกลับว่า **“ท่านถามดังนี้ด้วยตนเอง หรือผู้อื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา”** (ยน 18:34) นั่นคือ ท่านถามเพราะท่านอยากรู้ด้วยใจจริง หรือว่าเป็นเพียงเสียงสะท้อนของข่าวลือและข้อกล่าวหาที่ท่านได้ยินจากผู้อื่น ปีลาตคงรู้สึกอึดอัดใจที่พระเยซูเจ้า ชายที่นำคุณถูกในสายตาของท่าน ถามท่านราวกับว่าเป็นคนที่อยู่ในสถานภาพเท่าเทียมกัน ความสมดุลงของอำนาจกำลังเปลี่ยนไปและปีลาตไม่ชอบให้มันเป็นอย่างนั้น ดูเหมือนท่านจะลืมนำอำนาจที่แท้จริงไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่ง แต่อยู่ที่ความเข้มแข็งภายในของแต่ละบุคคลต่างหาก

อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงแสดงอำนาจให้ใครเห็นเหมือนที่ปีลาตกำลังพยายามทำ อำนาจของพระองค์ไม่ได้มีไว้เพื่อข่มหรือควบคุมคนอื่น แต่มีไว้เพื่อรับใช้และทำให้คนอื่นเข้มแข็งและเปี่ยมไปด้วยพลัง มีแต่คนอ่อนแอเท่านั้นที่รู้สึกว่าตนเองต้องการข่มหรือควบคุมคนอื่นไว้ได้ อำนาจของตน นี่เป็นความจริงเกี่ยวกับอำนาจที่เราทุกคนควรรับรู้ แม้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงตอบปีลาตตรงๆ ว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ แต่พระองค์ตรัสอย่างเปิดเผยถึง **“อาณาจักร”** (ยน 18:36) ของพระองค์ พระองค์ทรงบอกว่าอาณาจักรดังกล่าวนี้ไม่ได้เป็นของโลกนี้ จริงอยู่ มันอาจเริ่มต้นบนโลกนี้ แต่ไม่ได้เป็นของโลกนี้ เพราะต้นกำเนิดที่แท้จริงของมันคือ พระเจ้าพระองค์เอง พุดง่าๆ ก็คืออาณาจักรของพระเยซูเจ้ามีต้นกำเนิดมาจากความรักของพระเจ้า

ภาพพจน์การเป็นกษัตริย์ของพระเยซูเจ้าค่อนข้างแตกต่างจากภาพพจน์ของกษัตริย์ที่คนทั่วไปรู้จัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพพจน์ของพระเมสสิยาห์ ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ที่ชาวยิวกำลังรอคอย ทั้งนี้ก็เพราะว่าพระองค์ไม่มีกองทัพ ไม่ได้แสวงหาอิทธิพลทางการเมือง ต่อหน้าปีลาตพระองค์ไม่ทรงดูเหมือนกษัตริย์องค์ใดเลยบนโลกนี้ และในไม่ช้าด้วยความกลัวและเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง ปีลาตจะสั่งทหารให้นำพระองค์ไปเขียน พวกเขาจะสวมมงกุฏหนามให้พระองค์และทำการคารวะเชิงล้อเลียนพระองค์ จากนั้น ปีลาตจะนำพระองค์ออกมาอีกครั้งหนึ่งและกล่าวกับฝูงชนว่า **“ดูเถิด เรานำชายผู้นี้ออกมา ให้ท่านรู้ว่าเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด”** (ยน 19:4)

คำว่า “ชายผู้นี้” สะท้อนให้เห็นว่าในสายตาของปีลาต พระเยซูเจ้าทรงเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น ในสภาพเช่นนี้พระองค์ทรงถูกปฏิเสธเพื่อเห็นแก่ผู้นำชาวยิว ประชาชนปฏิเสธกษัตริย์ของตนเอง สำหรับพวกเขา พระองค์ไม่ใช่พระเมสสิยาห์ ผู้ช่วยให้รอดพ้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทานให้แก่ชาวอิสราเอล

ไม่ว่าคนอื่นจะคิดอย่างไร สิ่งสำคัญที่เราควรเข้าใจคือไม้กางเขนที่พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงไม่ได้เป็นเครื่องหมายของความพ่ายแพ้หรือความล้มเหลว แต่เป็นบัลลังก์ของกษัตริย์ สิ่งที่อยู่เหมือนเป็นช่วงเวลาแห่งความพ่ายแพ้สำหรับบรรดาผู้นำชาวยิว อันที่จริงเป็นช่วงเวลาแห่งชัยชนะยิ่งใหญ่ของพระเยซูเจ้า มันเป็นชัยชนะสำหรับชีวิต ความจริง และความรัก ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่คนหนึ่งสามารถแสดงออกมาให้เห็นคือการมอบชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย ความรักนี้แหละคืออำนาจยิ่งใหญ่ของกษัตริย์ของเราที่ไม่มีใครหรือสิ่งใดสามารถเอาชนะได้ ยิ่งกว่านั้น ชัยชนะของพระเยซูเจ้ายังเป็นชัยชนะเหนือความอับอายภายนอก การดูถูกเหยียดหยาม และความตาย พระเยซูเจ้าทรงชนะความตายเพราะพระองค์ทรงยอมรับมัน และผ่านทางมันพระองค์ทรงได้รับชีวิตใหม่ เป็นชีวิตที่คงอยู่ถาวรตลอดไป

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ เราสามารถเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้หรือ ประชากรของพระองค์ได้อย่างไร? จำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าจะไม่ทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริงของเรา ถ้าเราไม่ยอมขึ้นอยู่กับพระองค์ด้วยความเต็มใจ ไม่ยอมฟังเสียงพระองค์ ไม่รัก ไม่รับใช้ ไม่ติดตาม และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ ดังนั้น ถ้าเราต้องการเป็นประชากรที่แท้จริงของพระองค์เราต้องพยายามเดินไปพร้อมกับพระองค์และดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระองค์ที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระวรสาร พูดอีกอย่างหนึ่งคือ เราต้องทำให้จิตตารมณ์ของพระวรสารแผ่ซ่านเข้าไปในทุกกิจการและทุกช่วงเวลาชีวิตของเรา ความจริงประการหนึ่งที่เราต้องยอมรับคือ เราไม่สามารถติดตามพระเยซูเจ้า กษัตริย์ของเราได้อย่างแท้จริง ถ้าเราไม่รู้จักพระองค์อย่างดีเสียก่อน แล้วเราจะรู้จักพระองค์ดีขึ้นเรื่อยๆ ได้อย่างไร? คำตอบคือ โดยการทำความคุ้นเคยหรือศึกษาพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างพระวรสาร นักบุญเยโรมเคยบอกว่า “การไม่รู้จักพระคัมภีร์คือการไม่รู้จักพระเยซูเจ้า” เมื่อเรารู้จักพระเยซูเจ้าอย่างดีแล้ว เราจะรักพระองค์มากขึ้นและพร้อมที่จะรับใช้พระองค์อย่างหมดหัวใจ

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ไม่เพียงของเราคริสตชนเท่านั้น แต่ของมนุษย์ทุกคนบนโลกนี้ด้วย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเราแต่ละคนที่จะช่วยคนอื่นให้รู้จักกษัตริย์ผู้ทรงรักทุกคนอย่างไร้เงื่อนไขและพร้อมที่แบ่งปันชีวิตที่เต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์กับเราเองนี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อช่วยให้คนอื่นรู้จักพระองค์ เราต้องรู้จักพระองค์อย่างดีก่อนเพราะไม่มีใครสามารถให้สิ่งที่ตนเองไม่มี ด้วยเหตุนี้ เราต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระวาจาของพระองค์ พร้อมทั้งมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรักของพระองค์เสียก่อน แล้วจึงนำสิ่งเหล่านี้ไปแบ่งปันกับคนอื่น ไม่มีวิถีทางอื่นที่เราจะรักและรับใช้พระเยซูเจ้า กษัตริย์ของเรา ได้ดีไปกว่านี้อีกแล้ว

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน